

[Oluf Pedersen.]

værn og Statsmarine blev Formaalet fastlagt, og det lagde man uhyre Vægt paa; men her er intet Formaal angivet. Hvad skal Hæren? Hvad er Flaadens Opgave? Skal krigsmæssige Opgaver løses? Om dette udtalte den højtærede Forsvarsminister ved Forelæggelsen, at det ikke var Meningen, at man skulde deltage i Angreb paa andre Lande, og hvis de andre Lande tørnede sammen, var det Opgaven at holde os udenfor; vi skulde, sagde Ministeren, opfylde givne Forpligtelser, og han udtrykte det saaledes Sp. 3067 — jeg beder om Tilladelse til et ganske kort Citat —, at til Opfyldelse af disse Opgaver

„hører ikke alene Afvisning af tilfældige Neutralitetskrænkelser, men ogsaa en vis Beskyttelse mod andre Neutralitetskrænkelser, naar disse er af en saadan Karakter, at der foreligger rimelig Mulighed for deres Afvisning“.

Jeg skal senere komme tilbage til denne efter min Opfattelse meget mærkelige Udtalelse.

Det foreliggende Lovforslag moderniserer 1932-Ordningen, den Ordning, som Regeringen principielt hele Tiden har været imod. Det naturlige havde været, om man var gaaet ind for en Modernisering af sit eget Forslag af 1930, men i Stedet for moderniserer man den Ordning, som man førte sig tvunget til at tage, som man tog alene af Besparelshensyn, saaledes som det blev udtrykt af det ærede Medlem Hr. Rager. Der er, siger den højtærede Forsvarsminister, gennemført de Ændringer i 1932-Ordningen, som Tiden kræver. Det vil altsaa sige, at den umulige 1932-Ordning skal vi nu have i en moderne Udgave. Der blev dengang sagt af Regeringen, at en saadan krigsmæssig Ordning var en Fare for Landet, og man kunde jo nok spørge, om der ikke mere er nogen Fare, om man nu godt kan lave en krigsmæssig Ordning uden nogen Risiko for Landet.

Med Hensyn til den Stilling, som man tidligere har taget fra socialdemokratisk Side, vil jeg med Formandens Tilladelse tillade mig et Citat af en Pjece af den nuværende Forsvarsminister Hr. Alsing Andersen. Det hedder i denne Pjece, som altsaa er forfattet af en saa sagkyndig Mand som selve Forsvarsministeren:

„Kun Fantaster eller Vanemilitarister, der ikke vil se de faktiske Forhold, kan tro paa, at Danmark overhovedet har nogen militær Opgave at løse. Sandheden er, at Danmark intet evner militært, selv om vi gjorde Landet til et befæstet Fattighus ved at ofre 150 Mill. Kr. aarlig paa at kopiere et moderne Krigsberedskab. Sandheden er, at Danmark ved at ruste let kommer til at underskrive sin egen Dødsdom, og denne Sandhed skal det ikke lykkes at overdøve med Skaaltaler, Hurraraab og Fædrelandssange hverken i Højres Arbejder- og Vælgerforeninger, i Venstres Landboforeninger eller i de maskerede Kanonforeninger, som Soldaterforeningerne er, og hvorhen man søger at lokke Landets Ungdom efter Militærtjenesten for at mindes „de glade Soldaterdage“, som man har oplevet i Belægningsstuernes, „Make-tutternes“ og Pløjemarkernes hyggelige og højnende Omgivelser.“

Det fremgaar heraf, at den højtærede Forsvarsminister, som ifølge sin Sagkundskab blev Forsvarsminister, fuldt ud var klar over Danmarks Forhold, og vi maa beklage, at Regeringen ikke fortsat indtager et Standpunkt, som svarer til det, der blev indtaget af den højtærede Forsvarsminister, at man ikke er gaaet til en Modernisering, som højst var en Modernisering af Regeringsforslaget af 1930. Den højtærede Minister siger som før, at vort Land ikke kan bygge sin Sikkerhed paa Rustninger, men derefter foreslaar han en i Forhold til Regeringens tidligere Forslag mægtig Oprustning.

Ministeren er fuldt ud klar over, at Hovedstaden ikke kan forsvares imod Luftangreb, og jeg giver Ministeren Ret i, at denne Opgave er uløselig, men saa burde Ministeren i Konsekvens af sin egen Opfattelse have gjort København til en aaben By. Der er ved Betragtningen og Vurderingen af det foreliggende Lovforslag Grund til at bemærke, at den højtærede Forsvarsminister erkender, at det er umuligt at forsvare København. Det er umuligt at yde et virkningsfuldt Luftforsvar, og dertil følger saa det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, at hvis man ikke kan forsvare København, er alt Forsvar af Sjælland nytteløst. Det vil sige, at hvis man skal se nøgternt og forstandigt paa det, bliver der ikke megen